

Brev till en förtvivlad Gudssökare

Okände vän! Till svar på edert brev sänder jag följande uppsats:

Gudssökare

Vad menar skriften med en sådan? Jo, märk detta bibelord: "Gud har gjort hela mänskligheten" "på det att de måtte söka Gud" och "han är ju icke långt ifrån någon enda av oss. Ty i honom är det som vi lever och rör oss och är till." (Apg 17:26-28). (Paulus talade till hedningarna i Aten, alltså gäller även om dem, att de "leva, röra sig och äro till i gud", ja det gäller om alla människor).

Alltså är vi skapade "för att söka Gud". Och alltså är vår enda uppgift på jorden "att söka Gud". Och följaktligen skall vi med alla våra känslor, tankar, ord och gärningar söka Gud, så att han i stigande grad går in i dem alla. Ja detta är vår enda uppgift på jorden. Vilket allvar och ansvar! Och det borde inte vara svårt att finna Gud, då han ju är alla människor så nära, att de "lever i honom".

Men dock är det svårt att finna Gud, ja så svårt att det i denna tidsålder är blott "få", som verkligen finner honom. (jmf Matt 7:13-14). Av ett hundra "kallade" finns kanske inte mer än en "utvald" (jmf Matt 22:14). Förfärande allvar! När skall vi vakna! Varpå beror detta förskräckliga? Jo se här. Den orubbliga lagen för vårt sökande lyder så: Gud skall du finna, om du söker honom av allt hjärta och av all din själ. (5 Mos 4:29). Ja där har vi det. Gud skall sökas av allt hjärta och av all själ! Han är oss visserligen så nära, att vi med ande, själ och kropp sekundligen vidrör honom och "rör oss i honom och är till i honom". Men för att "finna" honom till frälsning och evigt liv, måste vi komma med helt hjärta och hel själ. Ja, just på detta "hela", på detta "allt" hänger det. Men på detta "allt" är det få som går med.

Men tar vi Gud av allt vårt hjärta och av all vår själ, då tar han oss av allt sitt hjärta och av all sin själ. (jmf Jer 32:41). Då har Gud funnit människan, som han kanske i årtal sökt; och människan funnit Gud, som hon kanske i årtal sökt. Hon har dragits av Gud med många både ljuva och bittra drag; och äntligen lät hon draga sig ut ur allt, ja, ut ur all avgudajord och all avgudavärld och lät draga sig till Gud som sitt "allt". Nu äger Gud henne och hon äger Gud, ja de äger varandra i ömsesidig kärlek av allt hjärta och av all själ. Vilket under!

Denna ömsesidiga allthjärtetekärlek mellan Gud och människan är "det eviga livet, Guds gåva av nåd i Kristus Jesus vår Herre!" (Rom 6:23). Detta liv är "rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande" (Rom 14:17). Detta är det normala kristna livet. Med mindre låter jag mig aldrig nöja! Ty icke kallad blott, utan utvald måste jag bli. (Utvald är den som verkligen antagit kallelsen så att han blivit uttagen ur mörkrets välde eller rike och insatt i Sonens rike (Kol 1:13) eller, utvald är den som gjort sin kallelse fast (2 Petr 1:10) genom att i sitt liv bevisa de sju heliga tros-tingen (v.5-7).

Men vad är - närmare sett - att söka Gud av allt hjärta? Låt oss se. Vårt hjärta är skapat av Gud. Därför har det ett medfött behov av Gud. Och "Gud är kärleken" (1 Joh 4:8). Alltså är vårt gudsbehov ett behov av "Gud, kärleken". Och Guds kärlek har två sidor: salighet och helighet. Också mitt gudsbehov har två sidor; behovet av salighet och behovet av helighet. Dessa behov är mina "hjärtehalvor". Tillsammans är de alltså hela mitt hjärta. Och jag ska söka Gud av hela mitt hjärta,

har vi sett. Alltså ska jag söka både Guds salighet och Guds helighet. Gör jag det, då finner jag Gud. Och då gäller om mig just dessa ord: ”Salig och Helig” är den som har del i den första uppståndelsen (Upp 20:6). Mer kan icke sägas om mig, ty de två är allt. De är hela mitt hjärta, uppfyllt av Guds salighet och helighet eller av hans saliga och heliga kärlek, som är det eviga livet i Guds Son.

När jag söker Gud av hela mitt hjärta eller av båda mina hjärtebehov, då finner jag honom begynnelsevis redan på det för-pingstliga lärjungestadiet. Jag får ett möte med honom, och han nedgjuter en droppe av sitt saliga liv i mitt hjärta. Och detta upprepade gånger. Det kan också hända att jag får en Taborsdag och får en utesäglig försmak av vad det är att vara uttagen ur mörk-riket och insatt i ljus-riket. På detta sätt får jag i verklig erfarenhet veta att Gud finns till och hurudan han är: Han är den Salige och den Helige i ouplöslig förening.

Men slår jag in på ett ensidigt sökande av Guds salighet eller av ”ljuvliga känslor” blott och slappnar av i sökandet av Guds helighet och rättfärdighet i handel och vandel – ja, då blir Guds droppar allt mindre och mindre och snart gjuts ingen mer, och över mig breder sig hans domsande.

Detta ensidiga sökande efter ”ljuvliga känslor” och ”ljuvliga stunder” och ”ljuvliga möten” i kyrkor och bönhus är mycket allmänt. Och stora skaror av de kallade försvinner på denna avväg och kommer aldrig fram till uttagningen ur mörk-riket och insättningen i ljus-riket. Och många av de ”utvalda” har tagit några steg på vägen, men med förfäran och förskräckelse vaknat upp och vänt om.

Denna avväg ligger nära. Ty vårt behov av salighet är stort och starkt. Ja, utan salighet i Gud eller utan ”frid och glädje i den helige Ande” lever ingen ett gudbehagligt liv på vår jord. Därav Paulus glödande nit: ”Glädjen eder i Herren alltid. Åter säger jag: Glädjen eder” (Fil 4:4). Denna salighet i Gud eller denna glädje i Herren är livets liv och dödens död, kraften som gör oket ljuvt och bördan lätt. Ej underligt då, om den, som fått någon droppe av den himmelska varan, vill ha mer av densamma, och i sin iver, tyvärr, så griper efter saligheten, att han släpper heligheten och rättfärdigheten. Alltså, hur gränslöst viktigt är det icke att söka Gud av allt hjärta, så att man får både hans salighet och hans helighet och rättfärdighet såsom gåvoliv av nåd och såsom syndövertvinnande liv i sitt hjärta.

Okände vän, som sökt i många år, men aldrig funnit Gud till syndövertvinnande frälsning – här står Ni! Ni har aldrig sökt av allt hjärta. Ty hade ni gjort det, då hade Ni funnit. Ty så står där: ”Gud skall du finna, om du söker honom av allt ditt hjärta”. Och sanningen av det ordet har mångtusen heliga fått erfara. De sökte så, och de fann.

Vi har nu sett, vad det är att söka Gud av allt hjärta. Men vad innebär själva sökandet, eller hur tillgår det? Låt oss se.

Guds frälsande salighet och helighet är en ande, en och samma ande; som Paulus kallar Herren-Anden (2 Kor 3:17-18), och som alltså är den uppståndne och förhärligade Kristus. Och denne andekamlige Ande skall sökas och tagas såsom mat och dryck. Denna evighetsdigra, men så allmänt förfuskade, sanning fastslog Kristus själv i dessa ord: (Joh 6:56) ”Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han förbliver i mig”. (nämligen i mig, den salige och helige) ”och jag förbliver i honom”. (nämligen jag, den salige och helige)

Där har vi det. Salig och helig blir jag blott genom att äta och dricka Herren, den salige och helige, så att han förbliver i mig och jag i honom. Alltså: ät in, drick in, lev in, känn in, tänk in, tala in, gör in, handla och vandla in den salige och helige och rättfärdige i dig – sekundligen! Så går det till att söka Gud, den salige och helige, sådan han möter oss i Kristus. Så dricker jag sekundligen det blod, som sekundligen renar mig från sekundlig synd, som jag ”har” (1 Joh 1:7-8).

Samma oändligt viktiga sak uttryckte han så: ”Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han har evigt liv” (Joh 6:54).

Alltså det eviga livet, som är Guds salighet och helighet och som är Guds gåva av nåd i Kristus Jesus vår Herre, - detta liv, denna gåva, äter, dricker och lever man sig till. Ät in, drick in, lev in den Evige i dig, så att han förbliver i dig – och du har evigt liv; du lever så länge som den Evige lever – Ät Gud, drick Gud i Kristus – så söker du Gud och finner du Gud till evigt liv.

Denna inätning, indrickning och inlevning av ”Gud i Kristus” till frälsning och evigt liv anbefalldes Paulus med stor skärpa i dessa så förbisedda ord:

”Arbeta med fruktan och bävan på eder frälsning, ty Gud verkar i eder både vilja och gärning” (Fil 2:12-13). Detta arbete på vår frälsning är mat och dryck, ty ”det är mat att göra Guds vilja” (Joh 4:34). Då jag vill Guds i mig verkade vilja, då äter och dricker jag Gud själv i denna min vilja, och då gör jag Guds i mig verkade gärning, då äter och dricker jag Gud själv i denna min gärning. Därav den sälla mättnad, matglädje och matkraft, som jag förnimmer i hela min varelse då jag vill och gör, vad Gud vill och gör. Skada att denna enkla och ljuva mat- och dryckhemlighet är så bortkrånglad genom falska frälsningsläror!

Arbeta med fruktan och bävan på eder frälsning, säger Paulus. Det är alltså ett evangeliskt arbete i barnslig fruktan och bävan. Och detta frälsningsarbete skall jag utföra först och främst i mitt inre, i hjärtat, säger Herren. ”Bägaren och fatet” skall framför allt diskas inuti (Matt 23:25-26). Märk det!

Alltså skall jag vara vaken och noga syna varje känsla, begär, önskan, tanke och vilja, och skoningslöst slå ihjäl det onda och diska bort det, alldeles som man slår ihjäl flugor och häver ut dem.

Och detta disknings- och frälsningsverk skall vara så kärt och dyrbart, att jag, så snart jag upptäcker något oheligt och orent i mitt hjärta, kvickt och glatt och med dödligt hat kastar mig över detta syndens odjur.

Just så söker och finner jag Gud genom allt mitt vara, göra och låta och lever in honom i hela min ande, själ och kropp i stigande grad livet igenom. Och just för detta söka och finna blev jag skapad.

Så gör man sin ”själ ren” i lydnad för sanningen (1 Petr 1:22). Så uppstår den helighet eller renhjärtenhet, som får se Gud (Matt 5:8). Och att få se Gud är att få smaka hans salighet.

Så går de två hjärtebehoven hand i hand med varandra. Så går man den rätta vägen, salighetens och helighetens smala väg, de utvaldas väg. Amen.

Stockholm den 22 september 1919
N.P. Wetterlund